

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡ. Σ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Διπτεβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξομοιωσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἀναίρεσις πλανῶν.

Εἰς ἐποχὴν οἷα ἡ σήμερον καθ' ἣν τὸ ἔθνος εὐρίσκειται εἰς μίαν τῶν ἐκτάκτων ἐκείνων περιπτώσεων, αἵτινες μεγίστην ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντός του, δίκαιον καὶ πρέπον εἶναι πῆν. μεγίστην τῶν ἀποφάσεων νὰ ἀφίνωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν τῆς γῶρας. Μ' ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν παράπονα τοῦ τόπου, μεθ' ὅλην τὴν προτέραν αὐτῶν ἀβουλίαν καὶ φατριαστικότητα, εἰς αὐτὰς καὶ μόνας ἀπόκειται ἡ λήψις τῶν μεγίστων ἀποφάσεων, ὅπως αὐτὰς καὶ μόνας ἐπιβαρύνει ἡ περὶ τούτων εὐθύνη. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν Κυβερνῶντες δὲν ἀπήντησαν μέχρι τοῦδε ὅπως δεῖ τὸ τῆς εὐθύνης φάσανον, οὐδεμία ἔμω· ἀμφισβόλια ὅτι τοῦ τόπου προσκόπτουτος ἠθικῶς, διανοητικῶς καὶ πολιτικῶς σαχέως ἐλεύσεται ἡ ἡμέρα καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σωτηρίου θεσμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν Κυβερνῶντων τῆς πραγματικῆς.

Ἐπὶ τούτων ἀρχῶν ὁρμώμενοι δὲν θέλομεν ἀναλάβει τὸ ἐπιζήμιον καθ' ἡμᾶς ἔργον τινῶν δημοσιογράφων ὅτινες παρορμῶσι δι' ὀλίγης τῆς δυνάμεως τῶν πρὸς πόλεμον, οὔτε τὸ ὀλιγώτερον ἐπιβλαβές τοῦ βουλευτοῦ Ἰακωβάτου ἐπιζητῶντος ἐν μέσῃ βουλῇ τὴν ἀντιπάσης θυσίας εἰρήνην. Θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ ἀρωμεν ἐκ τοῦ μέσου πλάνας τινὰς, αἵτινες φαίνονται ἐπικρατοῦσαι παρά τισι τοῖς παρ' ἡμῖν ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν Φράγκων, καὶ αἵτινες πιθανόν νὰ ἐξασκῶσιν ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμᾶς ἀποφάσεων.

Καὶ πρῶτον, πλανῶνται πολλοὶ νομίζοντες ὅτι ἐνεκεν τῶν παραλίων αὐτῆς ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει νὰ ἀποδοθῇ εἰς πόλεμον. Οἱ Ἕλληνες, λέγουσι, ποτὲ δὲν θέλουσι χάριν τῶν πλουσιωτάτων καὶ ἀκμαίων παραλίων αὐτῶν πόλεων δὲν ἐπιθυμοῦσι πόλεμον ὅστις πρῶτον καὶ ἀμέσως θέλει καταστρέφει ταῦτα. Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι οἱ πλείστοι οὐδαμῶς σκέπτονται ὁμοίως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχομεν ἐλπίδας τινὰς εἰς τὸ μικρὸν ναυτικὸν μῆς, καὶ ἐπομένως ἐλπίζομεν τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἠρωϊκῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Μιαούλη καὶ τοῦ Κανάρη, ἐν ἐναντία περιπτώσει οὔτε ἡ σωτηρία τῶν Πατρῶν οὔτε ἡ σωτηρία τῆς Σύρου καὶ τοῦ Παιραιῶς ἢ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱκανοποιούσα τὰς ἀπαιτήσεις ἔθνους φιλοτίμου καὶ φιλαδέλφου. Καὶ ἐπὶ τῆς Οἰκουμένης καὶ κατόπιν ἐν τῷ «Φορολογουμένῳ» ἐξέθεσα τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐὰν πρόκειται εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν καὶ γενναίαν ἀποφασίαν νὰ παρεμβαίη, ὡς θεὸς ἐκ μηχανῆς, τὸ φῶς ἤτρον τοῦ Χόβαρτ καὶ ἡ σωτηρία ὀλίγων πόλεων, προτιμώτερον εἶναι νὰ τὰς καύσω-

μεν μόνοι μας. ἢ νὰ διατελώμεν ἐν τοιαύτῃ ἀληθῶς ἀπελπιστικῇ θέσει. Ἡ Ἑλλάς εἰς παλαιστάτους καὶ νεωτάτους χρόνους διεκρίθη διὰ τὰς τοιαύτας αὐτοθυσίας, οὐδεμία δὲ ἀμφισβόλια ὅτι ἐν κρίσιμοις καιροῖς δὲν ἀποδείλια ἀπέναντι οὐδεμιᾶς θυσίας. Οὔτε πρέπει νὰ νομίζωμεν ὡς ἐθνικὸν ἐλάττωμα ὅτι συνήθως τὸ ἡμέτερον ἔθνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν τιμὴν του ὑπεβλήθη γενναίως εἰς τὰς μεγίστας τῶν θυσιών. Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ Φράγκοι μᾶς κρίνουσι καὶ διὰ τοῦτο διαφοροτρόπως καὶ κατὰ τὰ ἐκάστοτε συμφέροντά των· μὴ λησμονήσητε ἔμω· ὅτι οὗτοι δὲν ἐννοοῦσι τὸ ὕψος καὶ τὸ τέλειον τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτήρος ὡς τετυφλωμένοι ὑπὸ τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς λογιστικότητος. Δὲν ἤξεύρουσιν οὗτοι ὅτι ὁ Ἕλληνας ὅπως ἐν τῇ οἰκογενεῖα εἶναι τὸ πρότυπον τῆς αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως, οὕτω καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, προκειμένου περὶ ἐθνικῶν ζητημάτων, ὑπερτερεῖ κατὰ πολὺ τοὺς Φράγκους τοὺς καυχωμένους ἐπὶ πολιτισμῷ. Μὴ ἐννοοῦντες οὗτοι τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα μας, τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἡμῶν κατορθώματα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Παλιγγενεσίας ὀνομάζουσι συνήθως ἀποτελέσματα ἀγρίου φανατισμοῦ. Ἄλλ' οὐδεὶς πιστεύω θέλει ἀμφισβητήσῃ ὅτι προτιμώτερον εἶναι ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἔστω καὶ μετὰ καταστροφῶν, τῆς δουλικῆς ταπεινώσεως, ἔστω καὶ μετὰ σωτηρίας. Οὐδεμία λοιπὸν ὑπολείπεται ἀμφισβόλια ὅτι τῆς ὥρας ἐπιστάσης ἡ Ἑλλάς θέλει καταφρονησῇ παντὸς κινδύνου, θέλει ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν οὐδαμῶς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ φληναφήματα τινῶν καὶ τὰς παρακελεύσεις τῶν Φράγκων οὓς ὀδηγεῖ πάντοτε ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ ἀγνοια τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν χαρακτήρος.

Δευτέρα πλάνη εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς στερεῖται τῶν μέσων πρὸς ἐπιχείρησιν οἰουδήποτε πολέμου. Ἡ Ἑλλάς βεβαίως δὲν εἶναι Ἀγγλία, δὲν εἶναι Γαλλία, οὔτε ἄλλο τι ἔθνος τῶν πλουσιῶν ἔχει ἔμω· ἐξοδεύσει μέχρι τοῦδε τὸ ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 250 περίπου ἑκατομμυρίων, διὰ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν ὀπιῶν ἐδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῆς ὄχι εὐκαταφρόνητον τινὰ πολεμικὴν ἐπιχείρησιν. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔθνος δὲν ἠσθάνθη εἰσέτι σπουδαίως τὸ ὑπέρογκον τοῦτο χρέος, οὔτε φόβος εἶναι νὰ χρεωκοπήσῃ καὶ διπλάσια, ἂν ὑποστῇ βάρη, ἀρκεῖ νὰ ἦναι ἡ χρησις αὐτῶν σκέτιμος. Πιστεύω λοιπὸν ὅτι ἐν ἀνάγκῃ δὲν θὰ λείψωσι τὰ μέσα πρὸς πᾶσαν ἐπιχείρησιν καὶ ἰδίᾳ ἐθνικῇ, πλανῶνται δὲ οἱ νομίζοντες ὅτι εἰμεθαοικονομικῶς κατεστραμμένοι.

Τρίτη πλάνη εἶναι ὅτι πρέπει νὰ μὴν ἔχωμεν ἐθνικὴν αὐτοβουλίαν, ἀλλὰ νὰ ἐξαρτώμεθα ἀπὸ τῶν Φράγκων. Οἱ Φράγκοι οἰουδήποτε

καὶ ἂν ἦναι ὀδηγοῦνται εἰς τὰς περὶ ἡμῶν σκέψεις τῶν ὑπὸ τοῦ ἀτομικοῦ τῶν συμφέροντος. Καθῆκον δὲ ἡμῶν εἶναι νὰ ἀνευρώμεν μεταξὺ τούτων εἰς τίνος τὸ ἴδιον συμφέρον συμπίπτει μετὰ τοῦ ἡμετέρου· ἐνταῦθα ἐγκεῖται καθ' ἡμᾶς ἡ ἐκλογή τῶν φίλων. Ὁ Γάλλος μᾶς ἀγαπᾷ ὡς Ἀγγλος πιστεῖται ὅτι οὐχὶ ἐν τῇ διατήρησει τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγκεῖται καὶ τὸ τῆς Ἀγγλίας συμφέρον. Οἱ Ἀστροικοὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἀγαπήσωσι καὶ οὔτε μᾶς ἠγάπησαν ποτὲ καὶ οὔτε μᾶς ὑπεσχεθησαν τι, διότι τὸ ἴδιον ἐσῶτων συμφέρον ἀντικεῖται πρὸς τὸ ἡμέτερον. Οἱ Γάλλοι ἔχουσιν ἀρκούσας φροντίδας ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καὶ ἐκ τῆς γειτονίας των, ἐὰν δὲ ὑψώσαν φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν Πλατωνικῆν, τὴν ὑψώσαν ἀπλῶς πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ δικαίου των ἐν τῇ Ἀλσατία καὶ Λωραίνῃ. Μὴν περιμένωμεν οὐδὲν πλέον. Οἱ Γερμανοὶ μᾶς συλλογίζονται ὅσον καὶ οἱ Γάλλοι, ἔχουσι δὲ ἐμμέσους ἐν τῇ Ἀνατολῇ προθέσεις τινὰς οἷας καὶ ἡ Αὐστρία, διότι ἐν τῇ Γερμανίᾳ περὶ ἀπὸλυτον ἀνάγκην τόπων κατακλίσεως· ἄλλως τε καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν εὐκαιροῦσιν ἐποφθαλμιῶντες δεξιά καὶ ἀριστερά, ἄνω καὶ κάτω, πολλὰ καὶ ποικίλα. Ἀπέναντι τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων τούτων ἐπιθυμιῶν των καὶ ἐνασχολήσεων μᾶς συλλογίζονται ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου, ἀναμιγνύονται δὲ εἰς τυπικὰς τινὰς παραστάσεις μόνον καὶ μόνον πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἰδίας δυνάμεως ἀδάπανον. Ἡ Ῥωσσία εἶναι γνωστότατον πλέον ὅτι ὄχι μόνον δὲν μᾶς ἀγαπᾷ ἀλλὰ καὶ μᾶς μισεῖ, ἀλλ' οὐχ' ἦτον κατὰ παράδοξον συμπτῶσιν ἐκ τῆς ἐχθρας τῆς Ῥωσσίας ὠφελήθημεν τόσον, ὅσον οὐδέποτε ὠφελήθημεν ἐκ τῆς φιλίας τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. Μόνη ἡ Ῥωσσία τινάσσει κανονικῶς καὶ κατ' ἐποχὰς τῶν ἀπ' αἰῶνων ἐχθρῶν τοῦ ἡμετέρου γένους. Ἐὰν μὴ ὑπῆρχε Ῥωσσία οὐδεὶς θὰ διανοεῖτο ποτὲ ἐκ τῶν πεπολιτισμένων Φράγκων οὔτε κἂν τρίχα νὰ ἐγγίσῃ τοῦ μεγάλου Τούρκου. Μὴν πλανώμεθα λοιπὸν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν αἰσθημάτων τῶν Φράγκων. Οὐδεὶς μᾶς ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς καθῆκον λοιπὸν ἔχομεν νὰ ἀνακαλύπτωμεν μεταξὺ τούτων τοὺς ἔχοντας τὸ αὐτὸ μεθ' ἡμῶν συμφέρον καὶ μετ' αὐτῶν νὰ συμπράττωμεν. Μὴν ἀποτεινώμεθα ποτὲ εἰς τὴν καρδίαν τῶν Φράγκων, διότι τοιαύτην δὲν ἔχουσιν· ὁ εὐρωπαϊκὸς λεγόμενος πολιτισμὸς ἀφείλεν αὐτὸς ταύτην. Ὅπως τοῦτο κατανοήσητε ἐνθυμηθῆτε τὸν ἐπταετῆ ἀγῶνα ἐνὸς νηπίου κατὰ τὸ 1821—1828 πρὸς ἕνα τεράστιον γίγαντα, ἐνθυμηθῆτε ὅτι ὕστερον ἀπὸ τόσον μακρὸν χρονικὸν διάστημα καὶ τόσας σφαγὰς καὶ δρώσεις συνεκινήθησαν οἱ λαοὶ οἱ πεπολιτι-

σμένοι κάπως, και μολοντούτο εάν μη επήρ-
χεται η Ρωσία, εξ ιδίου έρωμαμένη συμπερόν-
τος, ουδέν θα κατορθούτα. Αι ελίγαι ψυχαί των
Φράγκων φιλελλήνων ήθελον μείνει εν Ολίψει
απέναντι απείρου πλειονότητος μαινομένης
εκ χαράς δια την καταστροφήν λαού ένδόξου
όσον ουδείς εν τώ κόσμω λαός, και ουδέν άλ-
λο ζητήσαντες ειμή ελευθερίαν. Θέλετε και έ-
τέραν αποδείξιν πρόσφατον; Συνήλθον όλοι οι
μεγαλείτεροι φράγκοι εν Βερολίνω και υπέ-
γραψαν μίαν συνθήκην, άμα δε ήρχισεν ή έκ-
τέλεσις αυτής, ήρχισαν παρά των πλείστων
έντάσεις ατιμώτεροι και των ένστάσεων του
μάλλον στρεψοδίκου χρεωκότου. Τόσον ένύ-
φλωσαν αυτούς τους πεπολιτισμένους το ίδιο
συμπερόν ώστε δέν έντρέπωνται να ανακρύπ-
τωνται επισήμως άτιμοι, πράγμα, το όποιον
θεωρεί μεγίστην ύβριν και ο τελευταίος από
ήμους τους άγρίους Έλληνας.

Μία μόνη λέξις αυτών αρκεί έπως σώση
λαούς, ολοκληρούς ύφισταμένους άπερίγραπτα
μαρτύρια υπό τυρανίαν μοναδικήν εν τώ κό-
σμω, και έμωσ καταφεύγωνσιν εις εκατομμύρια
διακοινώσεων έπως άπεφύγωσι να εϊπωσιν την
λέξιν ταύτην και θεώνται εν πεπολιτισμένη
Θηριώδη άταραξία σκηνάς δια τας όποιας ή-
θελε φρικιάσει και ο τελευταίος των Έλλή-
νων. Μήν πλανώμεθα λοιπόν εις την εκτίμη-
σιν των προθέσεων των Φράγκων. Εϊπόμεν ά-
νωτέρω από ποίους πρέπει να περιμένωμέν τι
ένεκεν της ταυτότητος των συμπερόντων.

Εάν δέν άπατώμαι λοιπόν ή Έλλάς δύνα-
ται να βασισθή εις τας μεγάλας ένεργείας
της επί τώ φιλοτίμω και φιλαδέλφω των
τέκνων της, επί της αυτοθσίας και αυταπαρ-
νήσεως αυτών, δύναται να βασισθή επί
των ύλικών αυτής πόρων και εκ των Φράγ-
κων εις εκείνους μόνον εις ους άνευρίσκει ταύ-
τότητα συμπερόντων. Ίδιότροπος.

Βιομηχανία εν Έλλάδι.

Ι Ι Ι

Περὶ δὲ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τί πρῶτον
καὶ τί ὕστατον νὰ εἶπῃ τις; Ποσάκις ἡ ἐφημερίς
αὕτη ἐγράψε περὶ τούτου, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐλάλησεν
εἰς ὧτα μὴ ἀκούοντων τὸ ζήτημα τοῦτο, οὕτινος
τὴν σπουδαιότητα καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἐξ ἀρχῆς
κατενόησαν, ὅπως τὰ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένα
καλτερίμια μαρτυροῦσι, δὲν κατάρθωσε νὰ ἐπισύρῃ
τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν, οἵτινες ἐν
τούτοις καθημερινῶς φέρουσιν ἀνὰ στόμα τὸν ἐθνικὴν
βιομηχανίαν δι' ἐνός παραδείγματος προχεί-
ρου φέρε ἀποδείξωμεν τὴν κατάστασίν μας. Ἐς ὑ-
ποθέσωμεν δηλαδή ὅτι ἐν Πάτραις ἰδρύεται ἐργο-
στάσιον ζακχαρώσεως, ὅπερ πρόκειται ν' ἀνταγωνι-
σθῇ πρὸς τὰ ἐργοστάσια τῆς Γαλλίας ἐπὶ τρίτης
ἀγορᾶς, τῆς τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ παραδείγματι. Ἐάν
πρὸς στιγμὴν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ζάχαρις ἐν Πά-
τραις καὶ Μασσαλίᾳ (συνυπολογιζομένων τῶν δα-
σμῶν) ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ μένει τὸ ἐξο-
δὸν τῆς μεταφορᾶς, ἡ μὲν ζάχαρις ἐκ Μασσαλίας
θὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ ναῦλον μέχρις Πειραιῶς μόνον
πρὸς 2 1/2 — 3 λ. κατ' ὄκῳ, ἐντεῦθεν δὲ μὲ 10,
καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπόστασις τῆς Μασσαλίας εἶναι ὑπερ-
τριπλάσια τῆς ἐντεῦθεν ἕπεται ὅτι ἡ Ἑλλην. ζά-
χαρις θέλει ἐπιβαρυνθῇ μὲ δεκάκις μεγαλειότερον
τοῦ προσήκοντος ναύλου καὶ ὁ μὲν Γάλλος ἐργο-
στασιάρχης εὐρίσκει χρήματα πρὸς 3 % χωρὶς νὰ
ὑπολογίσωμεν τὴν ἀπειρίαν εἰδικῶν ἐργατῶν, μη-
χανικῶν, καὶ λοιπῶν μέσων, ὁ δὲ Ἑλλην βιομη-
χανοὸς δανείζεται ὁ καλλίτερος πρὸς 7 μέχρις 8 %
οἱ δὲ μικρότεροι πολὺ περισσότερον ἐνεχυρίζοντες
τὰ κτήματά των ἵνα δανεισθῶσι τὸ 1/10 ἢ 1/15

τῆς ἀξίας των! Ὅποια διαφορά! Πῶς εἶναι δυνα-
τὸν νὰ προαχθῇ βιομηχανία ὑπὸ τοιούτους ὄρους;
Καὶ ἐάν μὲν ἐπρόκειτο περὶ βιομηχανίας ἀρμολογίας
πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔδαφος (οἷα π. χ. ἡ Κλωστικὴ,
Ἰφαντικὴ κλπ) καλῶς ἀλλ' ἐάν περὶ βιομηχα-
νίας δυσχεροῦς, πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀντίσχη ἀπέ-
ναντι τόσων καὶ τοιούτων κωλυμάτων;

Οὕτως, ἐπαρκῶς ἐξηγεῖται ὁ ὁσημέραι ἐπιτει-
νόμενος μαρσαμὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν
καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπαυόμενα προνόμια. Ἐν
τούτοις εἶναι λίαν περιεργὸν ὅτι ἐκ τῶν Ἑλλή-
νων βιομηχανῶν οἱ καλῶς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν
κτανοήσαντες, οὐ μόνον ἰδιαιτέρα προνόμια καὶ
ἐπιχορηγήσεις δὲν ἐζήτησαν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας
μετ' ἐπιμονῆς ἐζήτησαν τὴν κατάργησιν αὐτῶν καὶ
ἀποδείξεις ἡ Κλωστικὴ βιομηχανία Πειραιῶς καὶ
Πατρῶν, ἧτις ἐπὶ Δεληγεώργη ἐπέδωξε καὶ ἐπέ-
τυχε τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ βάμβακος δα-
σμοῦ οὕτω δ' ἔκτοτε προμηθεύεται βάμβακα ὅθεν
εὐρίσκει αὐτὸν καλλίτερον καὶ εὐθυνότερον, ὠφε-
λεῖται δὲ αὐτὴ ὅπως δῆποτε, ἀλλὰ πολὺ περισσό-
τερον καὶ θετικώτερον ὠφελεῖται ὁ λαὸς προμη-
θευόμενος νήματα εὐθυνότερα σχετικῶς παρ'
ἄλλοτε.

Ἐρρέτω λοιπὸν ἡ βιομηχανία ἐκεῖνη, ἧτις ἵνα
προαχθῇ ἔχει ἀνάγκη προνομίων καὶ φορολογίας
παρὰ τοῦ λαοῦ, πρὸς προφανεστάτην ζημίαν τοῦ
ὄλου χάριν ἐλαχίστου μέρους. Καιρὸς πλέον νὰ κα-
ταπέσωσιν αἱ οικονομικαὶ πλάναι, αἷτινες ἐμπο-
δίζουν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανικῆς μεγαλο-
πραγμοσύνης καὶ ν' ἀφεθῇ ὁ κόσμος ἐλεύθερος εἰς
τὰ ἔργα του ἀπόλυτον ἀνάγκη ἔχει ἡ Έλλάς
πολλῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ ταχίστης ἀπονο-
μῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὅσα δὲ λέγουσι καὶ γράφουσι πολλοὶ, περὶ
προστασίας καὶ προνομίων εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσι,
οὔτε δὲ εἶναι ἐπιχείρημα σοβαρὸν τὸ ὅτι ὁ Βίσαρκ
καὶ ἄλλοι μεγάλοι πολιτικοὶ ἐκδιώκουσι τὰ ξένα
βιομηχανήματα δι' ἐπιβολῆς φόρων πρὸς ἐμφύχω-
σιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας τῶν ἀνθρώπων εἶναι
καὶ αὐτοὶ καὶ κατὰ τὴν ῥῆσιν μεγάλου οἰκονομολό-
γου τοῦ αἰῶνος μας οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ὑπό-
κρινται εἰς μεγάλας πλάναις, ἀλλὰ καὶ πάλιν μή-
πως ἄλλοι μεγάλοι νόες ἐν Γερμανίᾳ δὲν ἀντεστά-
θησαν κατὰ τῶν ὑπο τοῦ Βίσαρκ προτα-
θέντων δασμῶν; Πόσοι δὲ ἄλλοι μεγάλοι ἄν-
δρες δὲν ἐπλανήθησαν καὶ δὲν πλανῶνται εἴτε ἐν
ἀγνοίᾳ εἴτε, ὅπερ καὶ συχνότερον, πρὸς οἰκονομῆσιν
τῶν κολοσιαίων προὑπολογισμῶν. Ἐν τούτοις ἡ
ἀλήθεια εἶναι μόνη καὶ ἀδιαίρετος ὅταν δὲ οἱ λαοὶ
πεισθῶσιν ὅτι τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ πρῶτον φανέν
καὶ ἐπὶ τὴν Γαλλίαν ὁσημέραι ἐπεκτεινόμενον λυ-
καυγὲς εἶναι ἀπλετον φῶς, ὅπερ μέλλει νὰ διανοίξῃ
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐν ζῳφῶ καὶ σκιᾷ θανάτου κη-
θημένων, τότε θέλουσι καταπέση πολλοὶ, πλείστα
πλάναι, αἷτινες σήμερον παρακωλύουσι τὴν παγ-
κόσμιον εὐημερίαν.

Ταῦτα εἶχομεν νὰ γράψωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκ μιᾶς
βιομηχανικῆς γωνίας, φρονούντες ὅτι κυβέρνησις
πεφωτισμένη καὶ γινώσκουσα νὰ ἐξοδεύῃ μόνον ἐφ'
ἂ δέι, κυβέρνησις φειδωλὴ καὶ πρὸ πάντων π α-
σ τ ρ ι κ ο χ ῆ ρ α ἐργαζομένη μετ' ἐμβριθείας καὶ
σπουδαιότητος δύναται ἐντὸς ὀλίγιστων ἐτῶν νὰ
μεταβάλλῃ τὴν ὄψιν τῆς Έλλάδος καθιστώσα αὐ-
τήν, ὡς ἄλλοτε ἔλεγεν ὁ Molinari, μικρὸν παρά-
δεισον. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ κυβέρνησις ἐκεῖνη; Μὴ
τάχα εἶναι ἡ παρούσα;

Ν. Φ.

Ἡ σταφίς ἐν Γαλλίᾳ.

Πρὸ πολλοῦ τοῦς σταφιδοκτῆμονας ἐν γένει καὶ
τοὺς σταφιδεμπόρους ἰδίᾳ ἀνησυχοῦσι σπουδαίως
αἱ ἐκ Γαλλίας ἀφικνούμεναι εἰδήσεις περὶ τῶν ἐπι-
βληθησομένων τελῶν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σταφίδος,
τῆς εἰσαγομένης εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἐκείνην, ἅτινα
κρίνονται ὡς μέλλοντα ν' ἀσκήσωσιν ἐπιβλαβῆ ἐ-
πιρροὴν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καὶ ν' ἀποκλείωσιν
σχᾶδὸν ἐκ τῶν Γαλλικῶν λιμένων τὸ πολύτιμον

τοῦτο προϊόν μας, ὅπερ κατὰ τελευταία ἔτη εὐρεν
ἐν ἐκείνοις ζωνρὰν ζήτησιν καὶ ἐθαρρυντικὴν ἐξο-
δουσιν, χρησιμοποιοῦμενον, ὡς γνωστὸν, εἰς κατα-
σκευὴν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων. Καὶ ὄντως λίαν
προβληματικὴ ἦθελεν ἀποβῆ ἡ τύχη τῆς ἡμετέρας
σταφίδος, ἀν ἀπεκλείετο αὕτη τῶν Γαλλικῶν λι-
μένων καὶ συνεσφωρεύετο ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς
ἐτησίου παραγωγῆς εἰς τὰς ἀρχικὰς ἐστίας τῆς
καταναλώσεως, αἷτινες κατ' οὐδένα τρόπον δύνα-
ται πλέον νὰ ἐξοδεύωσι τὸ προϊόν ὀλόκληρον
τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπονίας, ἧτις, ὡς γνωστὸν, ἐπέ-
δόθη κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα χρόνους μετὰ
ζήλου ὑπερμέτρου εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς στα-
φίδος.

Εὐτυχῶς τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Γαλλι-
κῆς Δημοκρατίας μελετωμένα δασμολογικὰ μέτρα
δὲν ἀπειλοῦσι κίνδυνον ἀποκλεισμοῦ τῇ ἡμετέρᾳ
σταφίδι, οὐδὲ μόνον τὸ προϊόν τοῦτο τίθεται ἐν
δυσμενεστέρᾳ ἢ τὸ πρόσθεν θέσει. Ὡς γράφει ἀξιό-
τιμος συμπολίτης, ἀκριβῆς γνώστης τοῦ εἶδους καὶ
διατρίβων πρό τινας ἐν Παρισίοις, ἡ εἰσαγωγὴ τῆς
σταφίδος ἡμῶν τίθεται, κατὰ τὸ νέον Γαλλικὸν
δασμολόγιον ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὰ ὁμοιοειδῆ πραι-
όντα ὄλων τῶν χωρῶν, δύναται δὲ καὶ νὰ μὴ χει-
ροτερεύσῃ ἡ θέσις αὐτῆς, ἀν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλ-
λάδος ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τῆς
Γαλλικῆς.

Ὡς γράφει ὁ περὶ οὗ ἀνωτέρω συμπολίτης ἡ
Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας θελήσασα
νὰ ἀνανεώσῃ πάσας τὰς ἐπὶ Αυτοκρατορίας συνω-
μολογημένας ἐμπορικὰς συνθήκας ἔκρινε δέον νὰ
ἐπιληφθῇ πρότερον τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τοῦ κα-
νονισμοῦ τοῦ ἑαυτῆς δασμολογίου, ὅπερ ὁμολογοῦ-
μένως ἐνεῖχε διακρίσεις ἀδικοιολογήτους. Πρὸ και-
ροῦ ὅθεν κατηρτίσθη τὸ νέον δασμολόγιον ἐπὶ δι-
καιοτέρων βάσεων, ὑποβλήθη δὲ εἰς τὴν βουλὴν
ἐπεψηφίσθη παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν αὐ-
τῆς περιόδον. Τὸ δασμολόγιον τοῦτο εἰσήχθη ἤδη
καὶ πρόκειται νὰ συζητηθῇ κατ' αὐτὰς καὶ ἐπὶ τὴν
Γερουσίαν, γενικῶς δὲ πιστεύεται ὅτι γενήσεται
δεκτὸν καὶ παρ' αὐτῆς, ὡς κατηρτίσθη καὶ ἐπεψη-
φίσθη παρὰ τῆς βουλῆς.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ νέον τοῦτο δα-
σμολόγιον ὀρίζεται τέλος βαρύτερον τοῦ ἤδη ἐπιβαλ-
λομένου, ἀλλ' οὐ μόνον εἰς τὴν σταφίδα, τὰ σύκα,
τὸ ἔλαιον, τοὺς οἴνους καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος
προϊόντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν ὁ-
μοιοειδῆ καὶ ὁμοιογενῆ εἶδη. Ἐπιφυλλάσσεται ἐν
τούτοις ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν κατάρ-
τισιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ νέου Δασμολογίου, ὅπερ
τεθήσεται εἰς ἐνεργείαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου
προσεχούς ἔτους, ν' ἀρξῆται διαπραγματεύσεων
πρὸς τὰς ἄλλας ἐπικρατείας περὶ συνωμολογήσεως
νέων ἐμπορικῶν συνθηκῶν, αἷτινες, δι' ἀμοιβαίων
παραχωρήσεων καὶ ἀτελειῶν, θὰ τροποποιήσωσι
τοὺς ὄρισμους τοῦ δασμολογίου δι' ἕκαστον κρά-
τος ἰδίᾳ, ἀναλόγως τῶν ὠφελμάτων καὶ πλεο-
νεκτημάτων ἃ ἠθελεν ἐπιτύχῃ ἡ Γαλλία ὑπὲρ τῶν
ἑαυτῆς προϊόντων, παρὰ τῶν μετ' αὐτῆς συμβαλ-
λομένων ἐπικρατειῶν.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἡμέτερος Πρεσβευτῆς, τῇ ὑπο-
δείξει πολλῶν ἐνδιαφερομένων, ἐποίησατο παρὰ τῇ
Δημοκρατικῇ Κυβερνήσει τὰς δεούσας παραστάσεις,
ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλην. σταφίδα, ἧτις εἰσα-
γεται εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς πρώτη ὕλη πρὸς μετα-
ποίησιν εἰς οἰνοπνεύματα καὶ οἴνους, ὅπως ὡς εἰς
τὴν Ἀγγλίαν ὡς τοιαύτη εἰσαγομένη μένει ἀτελής,
οὕτω καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ ὀρισθῇ ἡ εἰσαγωγὴ
αὐτῆς ἀτελής. Ἡ πρότασις τοῦ ἡμετέρου πρεσβευ-
τοῦ ἠκούσθη εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου,
ἐπανελήφθη δ' αὐτῇ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι διὰ τῶν
συνωμολογηθησομένων ἐμπορικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν
περὶ ναυτιλίας, τὸ ἐπιφυριζόμενον δασμολογικὸν
θέλει τροποποιηθῇ καὶ οὐσιώδεις θὰ ἐπέλθωσιν
ἐπ' αὐτοῦ ἔκπεσοι, ἀναλόγως τοῦ ἔκπεσοῦ τῶν
τελῶν τῶν ὁποίων τὰ Γαλλικὰ προϊόντα καὶ ἐμ-
πορεύματα θέλουσι τύχει παρὰ ταῖς ἄλλαις ἐπικρα-
τείαις. Κατὰ πάσαν πιθανότητα, καὶ ὡς πισ-
τεύεται γενικῶς ἐν Γαλλίᾳ, ἡ Δημοκρατικὴ Κυ-
βέρνησις ἀντὶ παραχωρήσεων ὑπὲρ τῶν προϊόντων

της Ελλάδος, εν οίς και η σταφίς, θα αϊτήσηται άτέλειαν ύπερ των εν Ελλάδι εισαγομένων γαλλικών οίνων και άλλων τινών πρώτων ύλών.

Ταυτοχρόνως και εν Μασσαλία, εν ηί έστιν ό κυριώτερος σταθμός της εισαγομένης εν Γαλλία σταφίδος, η άνησυχία περί της τύχης του προϊόντος μας τούτου εξέδηλώθη έμφανώς, τό δε έμπορικόν έπιμελητήριον της έμπορικης εκείνης πόλεως συνελθόν και συζητήσαν τό ζήτημα, άπεφάσισε ν' άνενεχθή προς τό Γαλλικόν Ύπουργείον και νά ζητήση ύπερ της Έλληνικής σταφίδος άτέλειαν, ως πρώτης ύλης χρήςιμου εις κατασκευήν οίνοπνευμάτων και οίνων, και άναπληρούσης έπαρκώς τήν έλαττωθείσαν παραγωγήν των άμπέλων της Γαλλίας. Άναμφιβόλως τά ισχυρά ύπερ της σταφίδος ήμών έπιχειρήματα του έμπορικού έπιμελητηρίου της Μασσαλίας, θα διαθέσωσιν ευνοϊκώς τό Γαλλικόν ύπουργείον ύπερ του προϊόντος μας τούτου, και συνεπώς δεν θ' άπαντηθώσι δυσκολία άνυπέριθτοι κατά τās μεταξύ των δύο κυβερνήσεων διαπραγματεύσεις.

Πάντα ταύτα έγνωστοποιήθησαν έγκαίρως εις τήν ήμετέραν Κυβέρνησιν, αυτή δε ένετείλατο τον κ. Βράϊλαν όπως άμα τήν περατώσει της συζητήσεως του δασμολογίου εν τή Γερουσία και της έπιψηφίσεως αυτού, νά έπιληφθή άμέσως διαπραγματεύσεων προς τό Γαλλικόν ύπουργείον περί διομολογήσεως έμπορικης συνθήκης, λεπτομερεστέρας της πρό δύο έτών καταρτισθείσης μεταξύ Γαλλίας και Ελλάδος, δι' ης νά ζητηθής η έξασφάλισις της εισαγωγής εν Γαλλία της Έλλην. σταφίδος. Περί του άντικειμένου τούτου, ως γνωστόν, συνυμολογήθη πρό δύο έτών μεταξύ των δύο κρατών συνθήκη έμπορικη ήτις έπιψηφίσθη ύπό της ήμετέρας Βουλής αλλά δεν έφθασε νά ψηφισθής και ύπό των Γαλλικών βουλών και ούτω έμεινεν άνεκτέλεστος. Ούχ' ήττον και άν αυτή είχε καταρτισθής και άνταλλαχθής, έδει ήδη νά συνομολογήθής νέα και επί νέων βάσεων, διότι η Έλληνική Κυβέρνησις, ως γνωρίζομεν, εν τώ παρόντι έπί διατεθειμένη εις πλειότερας συγκαταβάσεις, χάριν της σταφίδος. Ούδεμία εν τούτοις άπομίει άμφιβόλως ότι έξ όλων των συνθηκών άς θα διομολογήσής η Γαλλία η μετά της Ελλάδος έσεται μεταξύ των πρώτων και ούτω θά άποστράπη άφ' ήμών ό σοβαρός κίνδυνος όστις πρό καιρού άνησυχεί τό Έλληνικόν δημόσιον. Φαίνεται ότι ύπό των ίδιων τούτων ίδεών έμφορούνται και οι εν Γαλλία βιομηχανοί διότι ού μόνον δεν παρατηρείται ύφεσις τις εις τήν άνάπτυξιν της εκ σταφίδος βιομηχανίας, αλλά τούναντίον νέα ιδρύονται καθ' εκάστην έργοστάσια έπ' έξάτων συνέστη εις τās περίξ των Παρισίων μέγα οίνοποιητικόν εκ της σταφίδος μας κατάστημα και έτερον εκεί έγγυς μέλλει ν' άνδρουθής προσεχώς, άτινα άποβλέπουσιν εις τήν μεγάλην κατανάλωσιν της μεγαλουπόλεως εκείνης.

Αύτη έστιν εν λεπτομερεία η θέσις της σταφίδος εν τοίς Γαλλικοίς λιμέσι κρίσιμος μιν δι' αυτήν θέσις, άλλ' ούχι και άπελπιστική εκ της συνέσεως δε και της έπιμελείας της Έλληνικής κυβερνήσεως ήρτηται η έξασφάλισις της εισαγωγής του προϊόντος μας τούτου εν τή επικρατείā εκείνη, εν ηί εύρεν ενθαρρυντικήν ζήτησιν, και κατανάλωσιν άφαιρούσαν μέγα ποσόν εκ των άλλων άγορών, άτινες δεν δύναται πλέον νά διαθέσωσι τήν υπεραυξήσασαν παραγωγήν.

Φρονούμεν ότι ήθέλαμεν άδικήσει τήν νομοσύνην και τās φώτα της ήμετέρας Κυβερνήσεως άν ήθέλαμεν έπιχειρήσει νά ύποδείξωμεν αυτή ποίον μέγιστον Έλληνικόν συμφέρον έγκειται εν τή εν Γαλλία εισαγωγή της σταφίδος και τί έπιβάλλει τοίς διέπουσι τās κοινά τό στοιχειωδέστερον αυτών καθήκον. Η κυβέρνησις γνωρίζει ποία ήθελεν είσθαι η τύχη της σταφίδος, του κυριώτερου Έλληνικού προϊόντος, και του σπουδαιοτέρου πόρου του Δημοσίου και ιδιωτικού πλουτισμού, άν αυτή διά τό ύπέρμετρον βάρος δασμών και τελών άπεκλείετο των Γαλλικών λιμένων και της Γαλλικής βιομηχανίας, όλόκληρον δε τό ποσόν της παραγωγής, ύπερ πρό πολλού κατά πολυ ύπερβάλλει τās ά-

παιτήσεις της καταναλώσεως εν ταις λοιπαίς χώραις της έξοδεύσεως, προσεφέρετο άθρόον εις μόνους τους εν Άγγλία καταναλωτάς. Πεποίθαμεν όθεν άδιστακτως ότι η ήμετέρα κυβέρνησις ούδέν θέλει παραμελήσει προς έξασφάλισιν της τύχης του προϊόντος μας τούτου, έξ ού έξαρτάται κατά μέγα μέρος τό οικονομικόν μέλλον του τόπου, και κατά τήν διομολογήσιν των προς τήν Γαλλίαν έμπορικων συνθηκών, θέλει λάβει ύπ' όψιν τό κοινόν συμφέρον ύπό τήν άληθήν αυτού ύπόστασιν και εν συνδυασμώ προς τήν καθόλου οικονομικήν θέσιν της χώρας, ήτις δεν δύναται νά διατελή άνεπηρεάστως εκ των ευνοϊκών η μη περιστάσεων της σταφίδος.

Άγροτική όδοποιία.

Ευχαρίστως παρατηρούμεν ότι τό προϊόν του επί της σταφίδος έπιβαλλομένου ειδικού ύπερ της άγροτικής όδοποιίας φόρου, όστις έπεβλήθη τή εισήγησει του κ. Δημάρχου ήμών επί των σταφίδων του Δήμου τούτου, καλώς χρησιμοποιείται και ότι διά του φόρου τούτου η άγροτική περιφέρεια ήμών εντός μικρού θέλει διασχισθής διά χρησιμωτάτων δρόμων οίτινες μέγਾਲως θα ώφελήσωσι τήν γεωργίαν και σπουδαίως θα προαγάγωσιν αυτήν. Η έλλειψις άγροτικών δρόμων παρ' ήμιν ειχε γίνει πρό πολλού έπαισθητή τοίς πάσι, διότι προς όλίγιστα σημεία της έξοχής ήμών συνεκοινωνεί η πόλις δι' όδών άμαξητων, η καθ' άνθρωπίνως βατών. Διά του είδ. τούτου φόρου και της έπιμελείας του κ. Δημάρχου, ούτινος η επί του προκειμένου μέριμνα έστιν επαινετή, κατά τό παρελθόν έτος έστρώθησαν όδοί τινές χρησιμώτατοι άναπτύξαντες τήν άγροτικήν συγκοινωνίαν, εκ της εισπράξεως δε του φόρου του ένεστώτος έτους πρόκειται νά άνοιχθώσι και στρωθώσι έτεροι νεάι συμπληρούσαι εν μέρει τό δικτυον της έξοχικής όδοποιίας και πολλά ύποσχόμεναι ώφέλη τή γεωργία. Όταν πέρυσι τό πρώτον προεταθή και έψηφίσθη ό ειδικός ύπερ της άγροτικής όδοποιίας επί της σταφίδος φόρος, πολλοί, μ' όλον ότι άνεγνώριζον τήν ανάγκην της θεραπείας της άναποδράστου ταύτης ανάγκης της γεωργίας ήμών, ούχι άνευ δυσπιστίας τινός προσέβλεψαν εις αυτόν, άμφιβάλλοντες περί της χρησιμοποίησεως του και της άποκλειστικης ύπερ του σκοπού του διαθέσεως: σήμερα όμως ύπ' όψιν έχοντες τās δι' αυτού συντελεσθέντας όδικά έργα και τήν χρησιμότητα αυτών, δεν δύναται η νά όμολογήσωσιν ότι η φορολογία αύτη έλαφρά καθ' έαυτήν και συγχεομένη προς τόν δημοτικόν φόρον δεν είναι επαχθής, όταν χρησιμοποιείται άποκλειστικώς εις επέκτασιν και βελτίωσιν της των κτημάτων συγκοινωνίας, όπως γίνεται μέχρι τούδε τή έπιμελείā του κ. Δημάρχου.

Τό εκ της ειδικής ταύτης φορολογίας εισπραχθέν κατά τό παρελθόν έτος ποσόν η ήμετέρα δημοτική αρχή διέθετο άποκλειστικώς ύπερ των όδών της έξοχής: διά του ποσού τούτου έστρώθη η καλλίστη όδος του Γύρου με τήν τριπλήν αυτής διακλάδωσιν προς τās κτήματα των κκ. Βουδ, Κουμανιώτου και προς τήν θάλασσαν, έπεξετάθη η όδος άγίου Ιωάννου, έγένοντο τās άπλά έργα της όδοϋ Έβλυκάδος, έπεσκευάσθη η όδος Γηροκομείου και ίσοπεδώθη η όδος Συχαινών. Ευχαρίστως δε δυνάμεθα ν' άναγγείλωμεν σήμερα τοίς ήμετέροις συμπολίταις ότι διά του προϊόντος της φορολογίας ταύτης του ένεστώτος έτους ό κ. Δημάρχος προτίθεται τήν στρωσιν νέων τινών άγροτικών όδών λίαν χρήςιμων άτινες ένεκρίθησαν ήδη παρά του δημοτικού Συμβουλίου, έξεχωρήθησαν εις εργολάβους και προσεχώς άρχεται η κατασκευή των. Δί μέχρι τούδε άποφασισθείσαι όδοί είσι: α) η τέμνουσα καθέτως διά των κτημάτων των κ. κ. Κόλλα, Γεωργιάδου κλπ. τās τρεις παραλλήλους της μεσημβρινής πεδιάδος λεωφόρους, τήν των Καλαβρύτων, Αεύκας και άγίου Ιωάννου, ήτις θα διευκολύνη τήν συγκοινωνίαν μεταξύ των κυριωτέρων σημείων της έξοχικής εκείνης περιφέρειας

και θα συνενώση προς άλλήλας τρεις μέγਾਲας άρτηρίας της κινήσεως του άγροτικού πληθυσμού. β) η ένούσα διά της Όθριάς και διά των κτημάτων των κ. κ. Παναγιωτοπούλων τās χωρία του δήμου ήμών Σαραβάλι και Βελλίσι, ήτις ενώ σπουδαίως θα προαγάγής τās συμφέροντα των δύο τούτων χωρίων, θα διευκολύνη τήν μετά της πόλεως συγκοινωνίαν άπειρων κτημάτων στερουμένων τών των εκ ταύτης πλεονεκτημάτων. γ) η της Σαμακιάς, ήτις άποτελεί τό πρώτον τμήμα της μελλούσης νά συνενώση τās ανατολικά χωριά του δήμου ήμών μετά της πόλεως όδοϋ και ήτις εν τώ παρόντι σπουδαίαν ύπηρεσίαν θα παρέξη εις πλείστους όσους μικροκτημίας οίτινες, διά τήν άνομαλίαν του έδάφους και τήν άπουσίαν παντός όδικού έργου, ύφίστανται τās πάνδεινα. Διά της όδοϋ ταύτης οι μιν κτηματία των μερών εκείνων βλέπousi παρ' αυτοίς τό πρώτον δημοτικόν έργον, άπό της συστάσεως του ήμετέρου δήμου, και χάριτας έμολογούσι τώ κ. Δημάρχω, όστις τόσον ευμενώς και προθυμώς ήκράσατο τήν περί τούτου αίτησίαν των, ήν δι' ήμών ύπέβαλον αυτό, οι δε κάτοικοι της πόλεως εν γενεί άποκτώσι, διά της όδοϋ ταύτης, ήτις καταλήγει επί του παρόντος, εις τήν μονήν Γηροκομείου και συμπληροί ώραιότατον κύκλον, περίπατον τερπνώτατον διά τήν φύσιν του έδάφους και τό ύψηλόν αυτού. Διά της όδοϋ ταύτης οι εις τήν μονήν του Γηροκομείου πορευόμενοι δύναται νά διατρέχωσι κάλλιστον κύκλον άνερχόμενοι διά του ύπάρχοντος ήδη δρόμου και κατερχόμενοι διά του χαραχθησομένου, όστις και συντομώτερος και τερπνώτερος θα άναδειχθής. Παρά του κ. Δημάρχου μελετάται και τετάρτη όδος χρησιμωτάτη αύτη άρχομένη άπό της Γεφυρας Σ και α γ ι α κατά τήν όδον Άχαίας ιδιασχίζει μεγάλην καλλιεργήσιμον έκτασιν και κατοπιν άνέρχεται μέχρι του χωρίου Θεριανοϋ, όπου και καταλήγει. Δι' αυτής τās χωρία Βραχγέικα, Τσουκαλέϊκα, Θεριανοϋ και άλλα τινά εις διηκεείς και πολλάς διατελούντα σχέσεις προς τήν πόλιν θα συνενωθώσι μετ' αυτής και οι δυστυχείς χωρικοί οίτινες τās πάνδεινά ύφίστανται εκ της έλλείψεως όδών βατών, θα δυνηθώσι νά άναπτύξωσι τās εργασίας των, δι' όλιγωτέρων πόνων και κόπων. Μανθανόμεν ότι οικείοικοι των μερών εκείνων άνηνεχθησαν τώ κ. Δημάρχω όστις προέβη εις προκαταρκτικάς τινάς εργασίας και ύπεσχέθη τήν στρωσιν της όδοϋ ταύτης πολλούς ήκούσαμεν άναγνωρίζοντας τήν άπόλυτον ανάγκην του δρόμου τούτου, και έλπίζομεν ότι ό κ. Δημάρχος θα ίκανοποιήση τās αξιώσεις των κατοίκων των μερών εκείνων, οίτινες συμβάλλοντες εις τās βάρη του δήμου δικαιούνται ν' απολαύωσι της προστασίας του.

Έξείροντες σήμερα τήν περί άγροτικής όδοποιίας δημοτικήν μέριμναν και επαινούμεντες δικαίως τον ύπερ αυτής ζήλον του κ. Δημάρχου, δεν πρέπει νά παραλείψωμεν νά σημειώσωμεν μετ' επαινων και τό όνομα του εργοδηγού κ. Α. Σοφίου, εις όν ό κ. Δημάρχος άνέθετο τήν καταμέτρησιν και σχεδιαγράψιν όλων των άνωτέρω όδών, τήν προυπολογισμόν της δαπάνης αυτών και τās λοιπές προκαταρκτικάς εργασίας, άτινα πάντα ό κάλλιστός ούτος μηχανικός μετ' άξιεπαίνου προθυμίας έξετέλεσε όσον οίον τε ακριβώς και κατά τελείους της τέχνης όρους. Είδομεν τās σχεδιαγραφήματα των όδών και τήν λοιπήν εργασία του κ. Σοφίου και δεν δυνάμεθα η νά όμολογήσωμεν τήν έντέλειαν της εργασίας του και τήν έξηλιασμένην ίκανότητά του. Ο κ. Δημάρχος χρησιμοποιών τήν προθυμίαν, τόν ζήλον και τήν ίκανότητα του κ. Σοφίου εις παρομοίας εργασίας, θα άναδείξη όντως τās όδούς άς έπιχειρεί κάλλιστα έργα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τήν πρώταν της παρελθούσης Τρίτης τό ένταύθα έδρεϋον τάγμα έπιθεωρήθη έπισήμως εν τή πλατείā του Αρεως ύπό του διοικητού αυτού. Κατά

την επιθεώρησιν ταύτην προεβίβησαν οί τρεις λόχοι του τάγματος, εξ εκατοσίων ανδρών συγκείμενοι· ο τέταρτος τών λόχων έδρευε, ως γνωστόν, εις Ρίον. Το παράστημα τών νέων ήμωv στρατιωτών ήτο κάλλιστον και άρρενωπόν, ή δέ περιβολή αυτών πλήρης και καινούργη. Η προς επιθεώρησιν παράταξις και αι σχετικαί κινήσεις και άνελιξεις του σώματος, μ' όλην την άνεπάρεκταν των άξιωματικών και ύπαξιωματικών έγέγοντο κανονικώς και μετ' εύρυθμείας, έμαρτύρησαν δ' έπαρκώς περί της επίμελειας τών νεαρών ήμωv στρατιωτών και του ζήλου των έπιστατησάντων εις την εκγύμνασιν αυτών άξιωματικών και ύπαξιωματικών. Οί παρευρεθέντες κατά την επιθεώρησιν ταύτην αγαθώς άπεκόμισαν εξ αυτής έντυπώσεις.

— Προχθές Τετάρτην ο τρίτος λόχος του ένταυθα έδρευόντος τάγματος άνεχώρησεν εις Πύργον, υπό την διοίκησιν του ύπολοχαγού κ. Άξελου. Πρίν της άναχωρήσεώς του επέθεωρήθη υπό του Διοικητού του τάγματος έν τη πλατεία της «Θμνοίας» και άναχωρών προεπέμφθη υπό πλήθους πολιτών και της πολιτικής μουσικής ήτις έστάλη προς τούτο υπό φιλοτίμων τινών συμπολιτών εις ένδειξιν στοργής προς τούς άπερχομένους νεαρούς στρατιώτας και εκτιμήσεως προς τούς καλλίστους άξιωματικούς.

— Η δύναμις του ένταυθα έδρευόντος τάγματος ούτινος ο μόν πρώτος λόχος έδρευε εις Ρίον, ο δεύτερος και τέταρτος ένταυθα και ο τρίτος άνεχώρησε προχθές εις Πύργον, άνέρχεται εις 1,400 άνδρας.

— Χθές το έσπέρας έφθασαν ένταυθα δια τούς στρατιώτας του παρ' ήμιν τάγματος του πεζικού 1400 κλινοσκεπάσματα. Ούτω τά έφόδια του τάγματος τούτου συνεπληρώθησαν.

— Μεταξύ των κατά της εισβολής της έπαράτου φυλλοξήρας ληφέντων προφυλακτικών μέτρων, δια της άπαγορεύσεως της εισαγωγής ή της καθάρσεως των ύπόπτων ειδών, δυστυχώς δεν συμπεριελήφθη και ή καθάρσις των ξυλοστεφάνων άτινα εισάγονται παρ' ήμιν έν πληθύει. Τα ξυλοστεφάνα ταύτα έν τούτοις δεν είναι άπηλλαγμένα βασίμων ύπονοιών, άτε προερχόμενα εκ μερών μεμολυσμένων και εισαγόμενα άνευ έπεξεργασίας ίκανής ν' άποβάλη άπ' αυτών πάντα φόβον. Ταύτα, ως γνωστόν, προέρχονται εκ Καλαβρίας και δια Μεσσηνίας, εκ μερών δηλονότι εξ ών άπαγορεύεται ή εισαγωγή φυτικών και άλλων παραπλησιών ειδών φόβω της φυλλοξήρας. Έρχονται δε άπ' εσθειας εκ των δασών και δύνανται νά γίνωσιν εύχερως άγωγαί της όλεθρίας νόσου. Δια ταύτα φρονούμεν ότι το ύπουργείον όφείλει νά συμπληρώση τά κατά της εισβολής του κακού μέτρα, έπιβάλλον και τά ειρημένα ξυλοστεφάνα εις καθάρσιν ανάλογον του κινδύνου δν συνεπιφέρουσι και διατάσσον την αυστηράν τήρησιν αυτής. Ουδέν μέτρον τείνον εις άποτροπήν της δεινής ταύτης συμφορας δέον νά λογίζηται περιττόν, άρχοντες δε και ιδιώται όφείλουσι νά ιστανται άγρυπνοι φρουροί προς παρακώλυσιν του όλεθρίου τούτου έχθρου.

— Η έργολάβος έταιρία του ήμετέρου λιμένος κκ. Μανιάκ και Σα. άνταποκρινομένη εις τάς ύπηρεσίας του ήμετέρου Δημοτ. Νοσοκομείου, έν ώ θεωραπέυονται οί άσθενούντες εκ των ύπαλλήλων και εργατών της, ένεγράφε συνδρομήν έτησίαν ύπερ του φιλανθρωπικού τούτου ιδρύματος εκ φρ. 1000 καταβαλλούσα ήδη και την συνδρομήν του τρέχοντος έτους. Η πράξις αυτή τιμώσα τούς διευθύνοντας την έταιρίαν, άποδίδει δικαιοσύνην και εις τούς Ιατρούς και το άδελφάτον του Νοσοκομείου, ως έπιμαρτυρούσα την καλλίστην κατάστασιν και λειτουργίαν του ιδρύματος τούτου, άναγνωρίζομένην και υπό ξένων δυναμένων νά κρίνωσιν άσφαλώς περί τούτων καταστημάτων.

— Το άντιφώνημα του Βασιλέως ήμωv προς τον παρουσιασθέντα προς αυτόν Πρόεδρον της Γαλλικής Δημοκρατίας κ Μουί κατά τον «Αίωνα» δεν έστερείτο πολιτικής ένεσις, φαίνεται δε ότι ήτο ούτως ώστε δεν άποκρύπτει την άληθή των

πραγμάτων όψιν και της Έλλάδος την έμφωνον γνώμην, περί τε της άξίας της έν Βερολίνω άποράσεως και των προς ένσάρκωσιν αυτής άπαιτήτων τρόπων.

Κατά την χθεσινήν αυτου συνεδρίασιν ο ένταυθα Έμπορικός Σύλλογος «Έρμής» συνεζήτησε το ζήτημα της έν Γαλλία εισαγωγής της σταφίδος και περί των συνεπειών του έπιβληθησομένου επ' αυτής δασμου, περί ου άνωτέρω εκθέτομεν και ήμεις τινά. Το Σωματειον άκροασάμενον τάς περί τούτου πληροφορίας του προεδρείου, έντείλατο τω κ. Προέδρω όπως συστήση θερμώς εις την Κυβέρνησιν ιδιαιτέραν πρόνοιαν επί του άντικειμένου τούτου και νά υποδείξη αυτή επί τίσιν όροις δέον να συνομολογηθώσιν αι προς την Γαλλίαν έμπορικαί συνθήκαι, ίνα μη παρεκωλυθώ έν τη Έπικρατεία εκείνη ή κατανάλωσις της σταφίδος.

— Έν τη ίδια ταύτη συνεδρίασει ο Έμπορικός Σύλλογος έντείλατο τω Προεδρείω αυτου, όπως υποδείξη τη Κυβέρησει ότι ή δι' έπιταγής μεταβίβασις χρημάτων άπό τόπου εις τόπον δεν είναι πράξις κερδοσκοπίας και συνεπώς κακώς υποβάλλονται εις τέλος χαρτοσήμου τάξεως, ένφ δικαιότερον ήθελεν εισθαι και μάλλον συνάδον προς τούς γυνικούς κανόνας, αν υπεβάλλετο εις τέλος χαρτοσήμου έμοιόμορφον δι' οιονδήποτε ποσόν.

— Παρακαλούμεν νά λαμβάνηται περισσοτέρα προσοχή εις τούς διορισμούς των του ταχυδρομείου διανομέων. Μανθάνομεν ότι κατ' αυτάς διωρίσθη ένταυθα τισ τούτων όστις ουτε τον τόπον ουτε τά πρόσωπα γνωρίζει, και δια τούτο ένεργεί την ύπηρεσίαν του κατ' ασυμπερασμόν. Δίδει όπου φθάσει τάς έπιστολάς. Έκ τούτου πολλαί έπλήθον άνωμαλίας και συνεπώς πολλαί έγγενήθησαν παράπονα.

— Προχθές Τετάρτην περί ώραν 6 1/2 μ. ησθάνομεν ένταυθα σεισμόν βραχυτάτης διαρκείας αλλά με δονήσεις άρεκατά ίσχυράς.

— Περί σταφίδος ουδέν νεώτερον έχομεν άναγγείλωμεν. Η θέσις των άγορών της κατανάλωσεως δεν μετήλλαξεν άπό της παρελθούσης έβδομάδος, ουδ' έπήλθε μεταβολή τις εις τάς τρεχούσας τιμάς έν τούτοις πράξεις όλίγαί λαμβάνουσι χώραν έν τε τη Γαλλία και τη Άγγλία. Έν Έλλάδι ή θέσις του είδους εξακολουθει σταθερά πλην των Καλαμών όπου οί κάτοχοι ήθελον ήδη προσφέρει το πράγμα των αντί τάλ. 35 1/2, άλλ' όπου δεν προσφέρονται άγορασταί. Είς Γαργαλιάνους σταφίς πωλείται προς τάλ. 36 παράλιον. Είς Πύργον δε καλόν πράγμα δύνανται ν' άγορασθώ προς τάλ. 36 Κατάκωλλον. Όσον ποσόν σταφίδος άφίκετο εις τον λιμένα Πατρών διετέθη εύκόλως προς αναλόγους των προσημειωθεισών τιμάς· όλίγον δ' άπομένει εισέτι άπόλυτον, δια το όποιον οί κάτοχοι άπαιτούσι τιμάς λίαν ύψηλάς. Είς Ζάκυνθον έπωλήθη περί το ήμισυ εκατομμύριον σταφίδος προς δραχμάς 213. Αί δια την Γαλλίαν φορτώσεις εξακολουθούσι γενόμεναι εκ διαφόρων μερών.

— Σιτηρά ήμελημένα. Τρέχουσαι όνομαστικαί τιμαί λεπτά 46—47. Υπάρχουν εις τον λιμένα μας τρία σιτοφορτεία άπόλυτα.

— Δραβόσιτα λ. 24—25 μετρητοίς. Περιμένεται κατ' αυτάς έν φορτεϊον κοιλ. 6,000 Βραίλας

— Κριθάρια λεπτά 26 μετρητοίς.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ (Έγχώριος βιομηχανία.)

Είς το κηροπλαστεϊον του Ιωάννου Ν. Ηλιοπούλου, κατά την έδόν Ρήγα Φεραϊου και παρά την στενωπόν Λάγγουρα, πωλούνται άνθη τεχνητά εκ κηροϋ άρίστης κατασκευής, ίδια στέφανοι νυμφικοί κλπ. γυρλάνται δια παντρεϊδείς χρήσεις και καλλωπισμούς, εις τιμάς κατά 30 ο)ο χαμηλοτέραι των εξ Ευρώπης εισκομιζομένων ένταυθα.

ΕΝΟΛΟΧΕΙΟΝ Ο ΦΟΙΝΙΞ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ.

Αναλαβών την διεύθυνσιν του άνωτέρω ξενοδοχείου και κοσμίτας αυτό δια νέων όλων έπιπλων και κλινοστρωμνών, υπόσχομαι τοίς κυρίοις προσερχομένοις άκραν περιποίησην, τροφήν καθαράν και εύθυμίαν έν όλοις.

Ο Διευτήτης
ΠΑΝΑΓ. ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Είς το παρά την πλατεϊαν «Ρεωργίου» Γαλλικόν καφνεϊειν το διευθυνόμενον υπό του Μάρκου Φιλίππου, εκομισθησαν έσχάτως:

Σοκολάτα, υγείας και Βανιλίας Άθηνών, κατασκευής Παυλίδου.

Σοκολάτα Βιέννης.

Σοκολάτα Μινιέρ Γαλλίας.

Αί τιμαί των τελευταίων τούτων εξισούνται σχεδόν προς την της Άθηναϊκής, μ' όλον ότι ή ποιότης αυτών είναι κατά πολύ υπερτέρα.

Sirope de groseille, φάρμακον θερμώς συστενόμενον υπό των Ιατρών δια τά παιδία και τάς λεχώ.

Τυρόν Έλβετικόν, γνήσιον, πωλούμενον εις οίαις τιμάς πωλείται υπό των παντοπωλών ή εκ Τεργέστης άπορήμης του τυροϋ τούτου.

Νέες τις έχων διαθεσίμους ώρας δύνανται νά παραδώση μαθηματικά εις μαθητάς γυμνασίου πάσης τάξεως και την Γαλλικην ή Γαλιτικην γλώσσαν. Οί έπιθυμούντες άποταθήτωσαν έν τω Τυπογραφείω του «Φρόνη» γυμνέω».

Είς το κατά την όδόν Άνεξαρτησίας και άπέναντι της έμπορικής λεσχης Ζαχαροπλαστεϊον Γεωργίου Γιαννοπούλου κατασκευάζονται και πωλούνται κομφέτα άρίστης ποιότητος και παντός είδους γλυκύσματα καλλίστης κατασκευής.

Ένοικιάζεται άπό της 10 προσεχούς Δεκεμβρίου τ. έ. το υπό την οικίαν του κ. Ανδρ. Θ. Τυϊνη γωνιατόν μαγαζέϊον του. Ο βουλόμενος νά το ένοικιάση άπευθυνθήτω προς τον ιδιοκτήτην.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Την προσεχή Κυριακήν 23 τρέχοντος μηνός ώραν 9 π. μ. τελείται μνημόσυνον έν τω Ναώ της Ευαγγελιστρίας ύπερ άναπαύσεως της ψυχής του μακαρίνου συζύγου μου

Γ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ.

Παρακαλοϋνται οί συγγενείς και φίλοι νά παρευρεθώσι και ένώσωσι μεθ' ήμωv τάς εύχάς των προς τον Ύψιστον.

Πάτραι 21 Ν)βρίου 1880.

Η σύζυγος
ΕΛΕΝΗ Γ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ
Τά τέκνα
ΚΑΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ
ΕΙΡΗΝΗ